

Україна
Донецький окружний адміністративний суд

РІШЕННЯ
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

17 жовтня 2019 р.

Справа №200/9493/19-а

приміщення суду за адресою: 84122, м.Слов'янськ, вул. Добровольського, 1

Донецький окружний адміністративний суд у складі: головуючого судді – Дмитрієва В.С., розглянувши за правилами спрощеного позовного провадження (в письмовому провадженні) адміністративну справу за позовом Харківського національного університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба до Дудки Семена Миколайовича про відшкодування витрат пов'язаних з утриманням під час навчання,

ВСТАНОВИВ:

Позивач звернувся до Донецького окружного адміністративного суду з позовом до Дудки Семена Миколайовича про стягнення суми у розмірі 59874,31 грн. на відшкодування витрат, пов'язаних з утриманням під час навчання.

В обґрунтування позовних вимог зазначено, що контракт про проходження військової служби (навчання), укладений між Міністерством оборони України в особі начальника Університету і Дудкою С.М. був достроково розірваний, відповідач виключений зі списку особового складу Університету, відтак, Дудка С.М. зобов'язаний відшкодувати витрати на його утримання під час навчання, які у добровільному порядку в повному обсязі не відшкодовані.

Ухвалою Донецького окружного адміністративного суду від 29 липня 2019 року позовну заяву залишено без руху, у зв'язку із поданням позову без дотримання вимог, встановлених статтями 160, 161 Кодексу адміністративного судочинства України.

На виконання ухвали суду позивач усунув виявлені недоліки позовної заяви.

Ухвалою суду від 19 серпня 2019 року відкрито провадження в адміністративній справі та призначено судові засідання на 17 вересня 2019 року.

Ухвалою суду від 17 вересня 2019 року відкладено розгляд справи на 17 жовтня 2019 року.

У встановлений судом строк відповідачем відзиву на позов не було подано.

Положеннями частини четвертої статті 159 Кодексу адміністративного судочинства України передбачено, що подання заяв по суті справи є правом учасників справи.

У судові засідання сторони явку свої представників не забезпечили, докази належного повідомлення наявні в матеріалах справи.

12 вересня 2019 року позивач надав клопотання про розгляд справи без участі його представника.

Разом з позовними вимогами позивачем заявлено клопотання про визнання поважними причини пропуску строку звернення до адміністративного суду та поновлення строку звернення до суду.

Заявлене клопотання мотивоване тим, що до прийняття Верховним Судом постанови від 13 березня 2019 року у справі №723/18/17 позовні заяви щодо відшкодування витрат,

*306*5016528*1*2*

пов'язаних з утриманням під час навчання розглядалися виключно за правилами цивільного судочинства та в межах трирічного строку позовної давності, пропуск строку звернення до адміністративного суду фактично відбувся не з вини позивача.

Частина 1 статті 118 Кодексу адміністративного судочинства України визначає, що процесуальні строки - це встановлені законом або судом строки, у межах яких вчиняються процесуальні дії. Процесуальні строки встановлюються законом, а якщо такі строки законом не визначені - встановлюються судом.

За змістом цієї норми процесуальним строком є також строк звернення до суду, який відповідно до частини 2 статті 122 КАС України становить шість місяців, якщо не встановлено інше, обчислюється з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення своїх прав, свобод чи інтересів.

Суд за заявою учасника справи поновлює пропущений процесуальний строк, встановлений законом, якщо визнає причини його пропуску поважними, крім випадків, коли цим Кодексом встановлено неможливість такого поновлення. Одночасно із поданням заяви про поновлення процесуального строку має бути вчинена процесуальна дія (подана заява, скарга, документи тощо), стосовно якої пропущено строк (частини 1, 4 статті 122 КАС України).

Отже, на підставі викладеного, суд вважає за необхідне визнати поважними причини пропуску строку та поновити позивачеві строк звернення до адміністративного суду.

Перевіривши матеріали справи, вирішивши питання, чи мали місце обставини, якими обґрунтовувалися вимоги, та якими доказами вони підтверджуються, чи є інші фактичні дані, які мають значення для вирішення справи, та докази на їх підтвердження, яку правову норму належить застосувати до цих правовідносин, суд встановив наступне.

Дудка Семен Миколайович проходив військову службу (навчання) у Харківському національному університеті Повітряних Сил імені Івана Кожедуба (далі - Університет) з 19 серпня 2017 року по 30 січня 2018 року на підставі контракту про проходження військової служби (навчання), укладеного між Міністерством оборони України в особі начальника університету та відповідачем 19 серпня 2017 року.

30 січня 2018 року вказаний контракт був припинений достроково у зв'язку з відрахуванням через небажання продовжувати навчання та виключено Дудка С.М. із списків особового складу університету у зв'язку із систематичним невиконанням умов контракту військовослужбовцем, що підтверджується витягом з наказу ТВО начальника університету № 21 від 29 січня 2018 року (а.с 10).

У зв'язку із достроковим розірванням контракту з вини відповідача, позивач звернувся із даним позовом до суду щодо відшкодування витрат, пов'язаних із утриманням під час проходження ним військової служби (навчання).

Положеннями ст. 3 Закону України "Про Збройні Сили України" визначено, що Міністерство оборони України є центральним органом виконавчої влади і військового управління, у підпорядкуванні якого перебувають Збройні Сили України.

Відповідно до п. 3 ч. 1 ст. 24 Закону України "Про військовий обов'язок і військову службу", початком проходження військової служби вважається: день призначення на посаду курсанта вищого військового навчального закладу, військового навчального підрозділу вищого навчального закладу - для громадян, які не проходили військову службу, та військовозобов'язаних.

Згідно частини 10 статті 25 Закону України "Про військовий обов'язок і військову службу", курсанти в разі дострокового розірвання контракту через небажання продовжувати навчання або через недисциплінованість та в разі відмови від подальшого проходження військової служби на посадах осіб офіцерського складу після закінчення вищого навчального закладу, а також особи офіцерського складу, які звільняються з військової служби протягом п'яти років після закінчення вищого військового навчального закладу або військового навчального підрозділу вищого навчального закладу відповідно до підпунктів "д", "е", "є",

*306*3916528*1*2*

"з", "и" пункту 1 частини п'ятої статті 26 цього Закону, відшкодовують Міністерству оборони України та іншим центральним органам виконавчої влади, яким підпорядковані ці навчальні заклади, витрати, пов'язані з їх утриманням у вищому навчальному закладі, відповідно до порядку і умов, встановлених Кабінетом Міністрів України. У разі відмови від добровільного відшкодування витрат таке відшкодування здійснюється у судовому порядку.

Пунктами 3 та 4 Порядку відшкодування курсантами та особами офіцерського складу витрат, пов'язаних з їх утриманням у вищих навчальних закладах, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12.07.2006 № 964 (далі – Порядок), визначено, що відшкодування здійснюється у розмірі фактичних витрат, пов'язаних з: грошовим, продовольчим, речовим, медичним забезпеченням; перевезенням до місця проведення щорічної відпустки та у зворотному напрямку оплатою комунальних послуг і вартості спожитих енергоносіїв. Розрахунок фактичних витрат здійснюється вищим навчальним закладом згідно з нормами утримання курсантів.

Згідно п. 6 Порядку витрати відшкодовуються у розмірі різниці сум витрат з утримання курсантів і витрат з утримання військовослужбовців строкової служби за відповідною військово-обліковою спеціальністю: курсантами, які навчалися менше встановлених законодавством строків строкової військової служби, - за весь період навчання.

На виконання пункту 3 Порядку був виданий спільний наказ Міністерства оборони України, Міністерства фінансів України, Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства транспорту та зв'язку України, Адміністрації Державної прикордонної служби України, Управління державної охорони України, Служби безпеки України від 16 липня 2007 року № 419/831/240/605/537/219/534 та затверджений «Порядок розрахунку витрат, пов'язаних з утриманням курсантів у вищих навчальних закладах», яким врегульовано механізм відшкодування курсантами витрат, пов'язаних з їх утриманням у вищих навчальних закладах, у тому числі у разі дострокового розірвання контракту про проходження військової служби (навчання).

Відповідно до п. 7 Порядку відшкодування курсантами та особами офіцерського складу витрат, пов'язаних з їх утриманням у вищих навчальних закладах, у разі відмови курсанта або особи офіцерського складу добровільно відшкодувати витрати стягнення їх сум здійснюється у судовому порядку.

Як убачається зі змісту абзацу 6 пункту 1 Контракту про проходження військової служби (навчання) у Збройних Силах України від 19 серпня 2017 року укладеного між Міністерством оборони України, в особі начальника університету та відповідачем, Дудка С.М. взяв на себе зобов'язання відшкодувати Міністерству оборони України витрати, пов'язані з утриманням у вищому навчальному закладі, в якому проходить військову службу (навчання), в разі дострокового розірвання Контракту через небажання продовжувати навчання або недисциплінованість чи відмови від подальшого проходження військової служби після закінчення вищого навчального закладу у випадках, визначених частиною 10 статті 25 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу».

Згідно розрахунку коштів на відшкодування витрат, пов'язаних з утриманням курсанта Дудки С.М. №86 від 20 січня 2018 року загальна сума відшкодування становить 60455,31 грн. відповідач був ознайомлений з даним розрахунком, про що свідчить його особистий підпис (а.с. 11).

Згідно довідки від 4 липня 2019 року №350/176/100-863/1061 колишнім курсантом Дудко С.М. фактично відшкодовано витрати на його утримання в розмірі 581 грн., залишок боргу складає 59874,31 грн. (а.с. 20).

Враховуючи викладені обставини, відповідач повинен відшкодувати витрати на його утримання за період навчання у Харківському національному університеті Повітряних Сил імені Івана Кожедуба, проте зазначені витрати на час розгляду справи ним не відшкодовано добровільно.

Як передбачено положеннями п. 8 Порядку №261 у разі відмови від добровільного

відшкодування витрат, а також у разі порушення особою умов договору, укладеного відповідно до пункту 6 цього Порядку, таке відшкодування здійснюється в судовому порядку.

На підставі викладеного, суд приходять до висновку, що позовні вимоги Харківського національного університету Повітряних Сил ім. Івана Кожедуба підлягають задоволенню.

Згідно приписів статті 139 Кодексу адміністративного судочинства України судові витрати стягнено не підлягають.

Керуючись ст.ст. 73, 74, 75, 76, 77, 90, 94, 139, 241, 245, 246, 250, 255, 295 Кодексу адміністративного судочинства України, суд

В И Р І Ш И В:

Адміністративний позов задовольнити.

Стягнути з Дудки Семена Миколайовича (місце реєстрації: Донецька обл., Великоновосілківський район, с. Времівка, пр. Кооперативний, б. 16; ідентифікаційний номер: 3434105199) на користь Харківського національного університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба (місцезнаходження: 61023 м. Харків, вул. Сумська, 77/79; код ЄДРПОУ 24980799) витрати пов'язані з його утриманням під час навчання у розмірі 59874,31 грн.

Апеляційна скарга на рішення суду подається протягом тридцяти днів з дня його проголошення. Якщо в судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частину рішення суду, або розгляду справи в порядку письмового провадження, зазначений строк обчислюється з дня складення повного судового рішення.

До дня початку функціонування Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи апеляційні скарги подаються учасниками справи до або через відповідні суди, а матеріали справ вилучаються та надсилаються судами за правилами, що діяли до набрання чинності цією редакцією Кодексу.

Рішення суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано.

У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови судом апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Суддя

В.С. Дмитрієв

